

Kadın Budu Köfte 1

– HasanÖzaydın · 13 Şubat 2021

Uşak'ta sınıfta kalanların,veya bütünlemeye kalanların babaları tarafından ya tabakhaneye veya altında olan tuğla ocaklarına gönderilirdi.Hayatın zorluğunu yaşasın diye tabii ki çoğunlukta babaları düşündüğü gibi olurdu.Okuyacağım derlerdi...

Liseyi bitirdikten sonra üniversiteyi kazanamayınca kendime iş aramaya başladım.Kazansaydım bile ne ile okuyacaktım.Amcamın hanımının dayısı şeker fabrikasında çalışıyordu.Onlara söyleyince müracaat etsin demiş.İş ve işçi bulma kurumuna kaydımı yaptırdım.Beklemeye başladım.Ağabeyim de askere gittiğinden eve gelen parada azalma olmuştu.Babamın kazancı ancak eve ekmek getirecek kadardı.Bende hem aileye destek hemde ileride okulu kazanacak olursam para biriktirim hesaplarıyla işe girmek istiyordum .Haber gelince sevindim,işe başlayacaktım.Dinlendirici olarak geçiyordum neyi dinlendirecektim hiç bir bilgim yoktu.Kampanya işçisiydim(Kampanya şeker pancarın bitesiyeye kadar fabrikanın çalışmasına deniyordu) Kampanya bitince kadrolu işçiler öbür kampanyaya kadar fabrikanın bakımını yapıp fabrikayı hazır hale getiriyorlardı .Kampanya pancarın durumuna göre dört beş ay sürüyordu.İlk günler zorlanmadım desem yalan olur.On iki saat çalışıyorduk.On beş gün gece ,onbeş gün gündüz çalışıyorduk.Çalıştığım yerde en gençleri ben sayılırdım.Babam yaştalardı çoğu hatta mahallemizden üç kişi vardı tanıdığım.Ben onlara saygılıydım onlarda beni severlerdi..Lise mezunu olunca puantajı bana vermişlerdi.Ham fabrikayı dolaşırdım .(ham fabrika çalıştığım yerin genel adıydı)O gün izinli olanları işe gelmeyenleri düşer iki posta yemeğe gideceklerin isimlerini idareye verirdim.Öğle tatili yoktu makineler yirmi dört saat çalışırdı onun için mola yoktu.İki sene çalıştım kampanya döneminde bir sene difüzyonda,bir sene de kireçlemede bildiğimiz kireç sulandırılıp şerbetin içine karıştırılırdı belirli oranda .İşe gitmek için belirli yerlerde toplanıp servisle işe giderdik.İşe başlarken veya iş bitiminde karta basardık.Kart basım sırasında bazı huylu insanlara şaka yaparlardı sırada.Gıdıklar gibi elini uzatır o da ananı... diye başlayan küfürleri ederdi yapanlara.Bazı günlerde kışın hava karanlık olduğundan sabah yedi mi akşam yedi mi hatırlamazdım.Gece çalışmalar sonunda eve geldiğimde bir atardım kendim yatağa tuvaletim de gelmese kalkmazdım kolay kolay..Hayatımda ilk defa doktora gittim fabrikada,üşütmüşsün iki ilaç işe devam..Fabrikada en küçük ben olduğunda ufak tefek işlere ben giderdim.Çeşmelerde su vardı ama içilmezdi dışarıda tankerle su gelirdi testiyle suya giderdim .Biriken çöplerimiz olurdu atıp gelirdim.Yıllarca beraber çalıştıklarından birbirlerinin huylarını bilirlerdi.Kel bayram vardı başında örme şapkası hiç eksik olmazdı.Saçları saç kıran olduğundandökülmüş lakabı oradan geliyormuş sorup öğrenmiştim.Onun şapkasını alıp atarlar o da kim yaptı diye yapanı arardı ara ki bulasın.Bazen büyük bardakla alt katta çalışırlarken su dökerlerdi başına.Tabii bu şakaları gece mesaisinde oluyordu gündüz fabrika müdürü işletme müdürü mühendisler oluyordu bazen.O zamanlar askere gitmemiştim ama bana göre askeriye gibi gelirdi fabrika.Usta başlarından çok çekinirlerdi.Usta başları da mühendislerden..